

Театрален етюд 1: „Пасивно пушене”

Лекарски кабинет. При лекаря влизат майка с дете...

Лекар: Ивана пак ли е болна?

Майка: Да. За трети път през последните два месеца.

Лекар: Хайде да те преслушам. Чуват се хрипове. Това не е добре. Може и да е на алергична основа. Нещо да те дразни?

Дете: Да! Вкъщи всички пушат!

Лекар: Вярно ли е, госпожо? Това е много опасно за детето.

Дете: Видя ли, мамо! Аз ти казах, че е вредно за мен.

Майка: Много ли е опасно, докторе?

Лекар: Вие подлагате детето си на така нареченото пасивно пушене. Отдавна ли е така?

Майка: Да, сигурно сме грешили години наред. И двамата с баща й пушим вътре в жилището. Увреждаме своето здраве, но не си даваме сметка, че вредим на здравето на детето си.

Лекар: Трябва да осигурите вкъщи чист въздух на детето си. В противен случай тя може да се разболее от астма или да развие емфизем. Сега ще й изпиша лекарства, но трябва да прекратите пушенето вкъщи.

Майка: Сериозно ще си поприказваме с баща ти. Ще излизаме на терасата, когато пушим.

Дете: Помислете не само за моето здраве, но и за вашето. Най – добре изобщо спрете да пушите!

Театрален етюд 2: „Приятелство или тютюнопушене”

Действието се развива в кола, попаднала в задръстване по време на проливен дъжд. Ивета и Лина са приятелки още от училище...

Ивета: Какво задръстване! Ще има да висим тука два часа! / пали цигара/

Лина: Няма нищо! Ще почакаме малко. Нямаме бърза работа! /покашля/

Ивета: Колко коли са заклещени като нас! Изнервям се!

Лина: Може ли да отвориш прозореца, ако обичаш /кашля/. Това е втората ти цигара, откакто сме спрели. Едва се диша в колата.

Ивета: Да, права си, извинявай / прави опит да отвори прозореца, но не може, защото дъждът е много силен/. О, не мога да отворя! Вали като из ведро!

Лина: Можеш ли поне да изгасиш тази проклетата цигара!

Ивета: Разбира се! Добре! /раздразнено/ Ти досега не си се оплаквала от пушенето ми!

Лина: Никога не ми е било приятно, но за първи път съм заклещена в кола с теб! /отваря прозореца, вдишва чист въздух и го затваря/

Ивета: О, не се вживявай толкова!

Лина: Да не се вживявам ли? Чувствам се така, че все едно аз пуша!

Ивета: Ще го преживееш! Аз обичам да пуша. Цигарите ме успокояват. Може и на теб да ти подействат така. Защо не опиташ?/подава цигара на Лина/.

Лина: Това е върхът! От толкова години сме приятелки, но вече май ще трябва да решаваш – или цигарите, или приятелството!

Лина отваря вратата на колата, разтваря си чадъра и изскача на дъжда.

Театрален етюд 3: „На екскурзия с цигари”

Ученическа екскурзия. Ваня, Петя и Соня са приятелки и са настанени в една хотелска стая. Те отдавна са чакали този момент, слушат музика, танцуват, пият сокове. Ваня решава да изненада приятелките си, като вади кутия скъпи цигари...

Ваня: Вижте какви маркови цигари съм купила. Вземайте всички да ги опитаме.

Петя: Аз ще запаля.

Соня: Аз не знам. Нали подписахме инструктаж преди екскурзията. Ами ако класната ни хване.

Ваня: Я стига глупости! Учителите няма да минават по стаите.

Петя: Нали затова сме на екскурзия – да си правим кефа!

Соня: Добре, де. И аз ще запаля. Само да отворим вратата на терасата – да не мирише много.

/След малко на вратата се чука. Всички гасят и крият цигарите. Влизат класният ръководител г-жа Стефанова и г-жа Иванова /друг учител от училището./

Г-жа Стефанова: Вие пушите ли? Защо ми мирише на цигари тука?

Ваня: Г-жо, миризмата идва отвън.

Г-жа Стефанова: Ти не ми ги приказвай тия / раздига възглавници, списания и намира угарките от цигарите/. Сега ще се обадя на родителите ви и на Директора на училището.

Соня: Г-жо, моля ви недейте, баща ми ще ме накаже – ще ми вземе GSM-а и ще ми спре Интернетта.

Петя: Моята майка пуши от 25 години и ми е забранила аз да пуша. Ако разбере - ще ме убие.

Ваня: Г-жо, не се обаждайте. Нашите знаят, че съм опитвала да пуша, но също са ми забранили.

Г-жа Стефанова: Момичета, пушенето е толкова вредно за здравето. Сега подражавате на големите и затова го правите. Най- опасно е, ако

се пристрастите. Цигареният дим уврежда всички органи. За съжаление хората го разбират, когато е твърде късно. Пък и майки ще ставате. Вижте, че и родителите ви не са съгласни да пушите.

Момичетата: Г-жо, обещаваме, че вече няма да опитваме да пушим. Само не казвайте на нашите.

Г-жа Стефанова: Момичета, сега лягайте в леглата. Утре ще ви кажа какво съм решила да правя с вас.

/Учителките излизат в коридора./

Г-жа Иванова: Стефанова, остави децата. Не помниш ли, че на техните години всички опитвахме цигарите.

Г-жа Стефанова: Помня, как да не помня. Аз не се пристрастих, но откакто преди година откриха на най - добрата ми приятелка от детството рак на белите дробове – изобщо не ми е безразлично.

Знам обаче, че нищо не става с наказания и обещания, а само по пътя на убеждението. Затова сега е много важно да проведем един час на класа, посветен на вредата от тютюнопушенето, а трите госпожици ще направят проучване за проблема в Интернет и ще представят резултатите в презентация пред съучениците си.

Че напоследък май и други ми понамирисват на цигари...